

tehdy a teprve tehdy, když se skutečně stal úřední úkon dávce podléhající, resp. oprávnění dávce podléhající bylo uděleno, neb výhoda byla poskytnuta.

Odst. 2. § 5 zákona č. 53/25 sice praví, že dávky stanovené pevnou sazbou jsou splatny dříve než se ukončí příslušný úřední úkon, aneb než se dodá straně vyřízení o oprávnění neb výhodě. Totéž může dávkový řád určit o dávkách nestanovených pevnou sazbou. Prov. nař. č. 163/25 stanovilo pak v odst. 2. § 5 ohledně splatnosti dávky, že dávku za udělení stát. občanství, která se vyměřuje podle pohyblivé sazby — jest zpravidla zaplatiti dříve než se vyřízení straně dodá, leč vzhledem k uvedené zásadě nemohou tato ustanovení znamenati nic jiného, než že strana musí dávku předem zapraviti, jinak že úřad může odepřítí vydání dotyčného úředního úkonu, aneb může úřad vázati účinnost dotyčného úředního úkonu na to, že strana zaplatí do určité lhůty dávku za úřední úkony. Nestanoví však bezpodmínečnou povinnost, zaplatiti dávku před vydáním úředního aktu bez ohledu na to, zdali skutečně k němu dojde. Pak by zde nešlo vlastně o dávku za úřední úkon, nýbrž z úředního podání bez ohledu na jeho výsledek.

Že nejde zde o nějakou splatnost dávky v technickém smyslu slova, t. j. o povinnost k bezpodmínečnému zaplacení v určité lhůtě, plyne z toho, že zákon, resp. prov. nař. nestanoví pevného termínu pro odvádění dávky, nýbrž uvádí pouze, že dávku jest platiti před vydáním úředního úkonu, což znamená, že úřední úkon netřeba provést, pokud dávka nebyla zaplacená, aneb že lze účinnost úředního úkonu vázati na zapravení dávky.

Žal. úřad nemohl tedy v daném případě, když státní občanství ještě neudělil, uložit st-lce, aby bezpodmínečně zaplatila dávku za úřední úkony, jinak že bude proti ní zavedena exekuce. Příčí se tudíž nař. rozhodnutí, pokud st-lce bylo uloženo zaplacení dávky pod exekucí, zákonu.

Než i jinak jest stížnost důvodná. — — —

Č. 8652.

Školství. — Řízení správní: I. Jak má rekursní stolice naložiti s návrhy rekursu na provedení nových průvodů za účelem úplného zjištění skutkové podstaty? — II. O zjišťování národnosti dítěte školou povinného v řízení podle § 20 mor. zák. č. 4/1906.

(Nález ze dne 3. června 1930 č. 7111.)

V ě c: Josef P. v B. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty (za zúč. mšr-u v B. adv. Dr. Rud. Stejskal z Prahy) o vyloučení Rudolfa P. ze školy německé.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: K žádosti míst. škol. rady v B. o vyloučení st-lova syna Rudolfa ze školy německé, bylo konáno šetření o národnosti st-le a jeho rodiny; uvádějíc podrobně výsledky šetření toho, prohlásilo předsed-

nictvo zšr-y mor. výnosem ze 16. března 1928, že z výsledků šetření jak úředního tak i slyšených svědků jest beze sporu prokázáno, že rodiče otce dítěte byli české národnosti, že otec dítěte navštěvoval českou školu a že, jak sám přiznává, německy mnoho neumí. Týž nepopřel pravdivost svědeckých výpovědí, podle nichž německy vůbec neumí a na veřejnosti, jakož i doma používá českého jazyka. Z těchto skutečností, prokázaných dalšími objektivními znaky, t. j. zápisy v křestních a rodných matrikách, došla zšr k závěru, že otec dítěte přes opačné prohlášení jest v přítomné době české národnosti, v níž ho sleduje reklamované dítě; proto nařídilo předsednictvo zšr-y na základě ustanovení § 20 zák. z 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. ex 1906 vyloučení uvedeného dítěte z německé obecné smíšené školy v B. a přikázalo dítěte to příslušné škole české. — St-lovo odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto z důvodů rozhodnutí zšr-y.

O stížnosti uvážil nss toto:

Otázka, jaké jest st-l národnosti, jest otázkou skutkovou. Podle § 6 odst. 1 zák. o ss má nss založiti své rozhodnutí na skutkové podstatě, o niž se opírá rozhodnutí brané v odpor, nepřisluší mu proto věcně přezkoumávati skutková zjištění správního úřadu, nýbrž může podle § 6 odst. 2 zák. o ss toliko zkoumati, zda správní řízení netrpí některou podstatnou vadou ve smyslu ustanovení toho.

Po této stránce vytýká stížnost, že žal. úřad nepřihlédl k obsahu rekursu, podaného proti rozhodnutí I. stolice, ve kterém st-l dovozoval, že skutková zjištění, na nichž jest toto rozhodnutí založeno, jsou neúplná a z části nesprávná a že žal. úřad neprovedl nabídnutého důkazu svědeckého o tom, že st-l jest německé národnosti, tedy že tu jsou skutečnosti, dokazující jeho národnost německou. — Nss shledal stížnost důvodnou.

Prvá stolice založila svůj výrok, že st-l jest národnosti české, mimo jiné také na tom, že st-l nepopřel pravdivost svědeckých výpovědí, podle nichž německy vůbec neumí a že na veřejnosti i doma užívá českého jazyka. Naproti tomu tvrdil st-l v odvolání proti rozhodnutí I. stolice, že německy umí tak dalece, aby se v tomto jazyce dorozuměl a že doma mluví s dětmi německy. St-l tvrdil dále, že jest členem dvou něm. spolků, a nabídl důkaz výslechem 3 svědků o tom, že jest národnosti německé, t. j. že jsou tu skutečnosti, z nichž jest jeho něm. národnost zřejma. — Všemi těmito námitkami brojil st-l proti správnosti a úplnosti skutkových zjištění, z nichž úřad I. stolice usoudil, že st-l jest národnosti německé, tedy zjištění, která jsou pro posouzení sporné otázky rozhodna. Bylo proto podle zásad ovládajících řízení správní věci žal. úřadu, aby námitky vznesené st-lem přezkoumal a provedl důkaz jím nabízený, anebo aby alespoň v nař. rozhodnutí uvedl a odůvodnil, proč st-lovy námitky nepokládá za důvodné a proč nabízený důkaz neprovedl. Žal. úřad tak neučinil, nýbrž zamítl rekurs, poukávav toliko na důvody I. stolice. Potom však zůstala skutková podstata, na jejímž podkladě bylo rozhodnuto, neúplnou a jest proto rozhodnutí, jež se o ni opírá, založeno na řízení podstatně vadném.